Dimensus
beleidsonderzoek

Visie Onderwijs Oosterhout Jeugdhulp - Normaliseren 2022

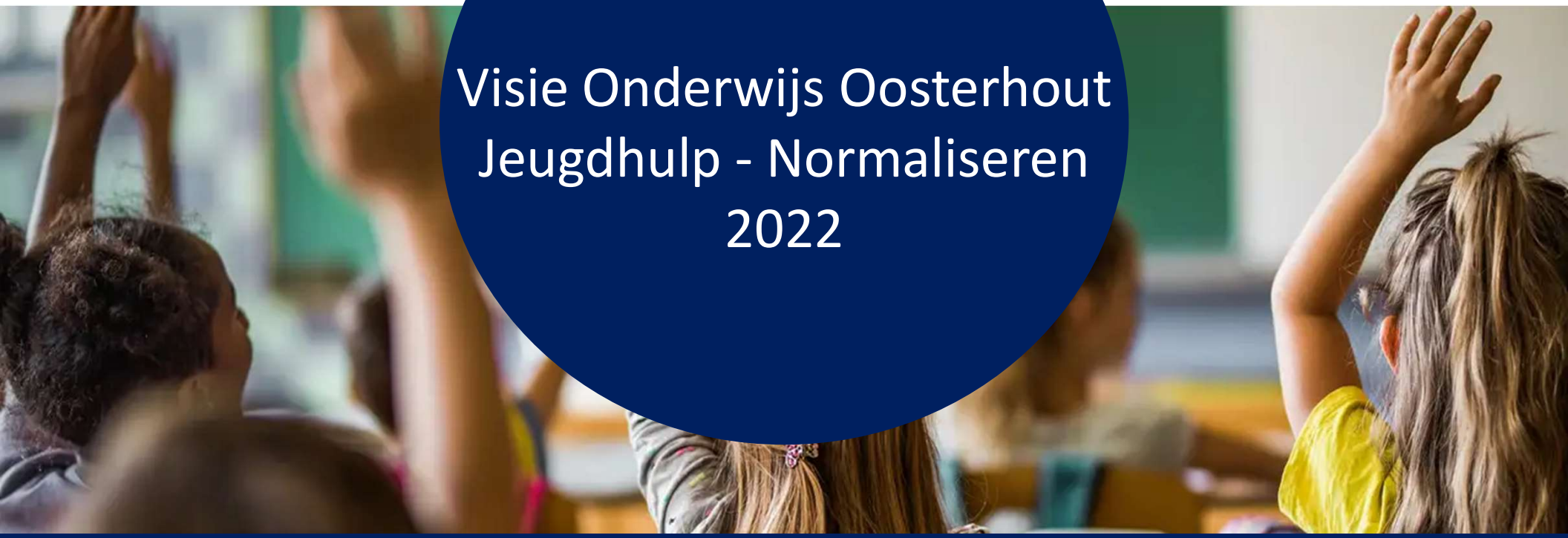

Inhoud

- Inleiding
- Samenvatting
- Normaliseren
- Verantwoordelijkheid voor problemen met kinderen
- Eerst hulp bieden vanuit sociale basis
- Veel mogelijkheden blijven onbenut bij inschakelen jeugdhulp
- Inspraak van ouders bij inzet jeugdhulp
- Ouders meer betrekken bij jeugdhulp
- Organiseren van jeugdhulpvoorzieningen op school
- Verantwoordelijkheid leerkracht
- Veelvuldig schoolverzuim
- Colofon

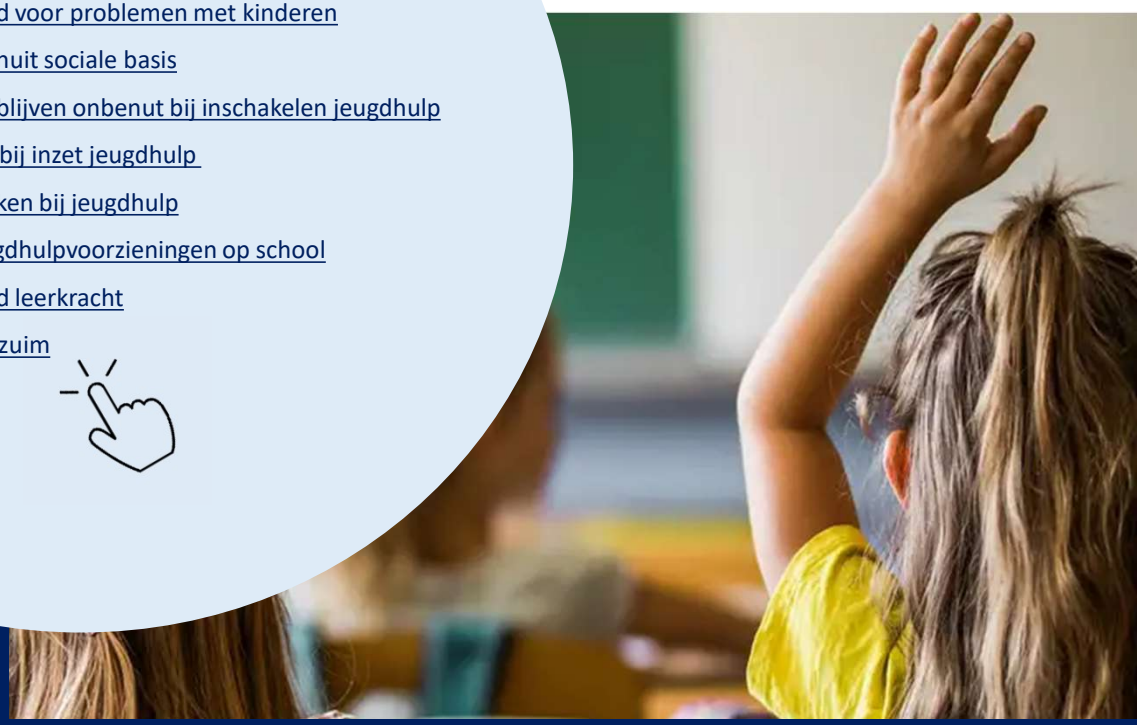

Inleiding

In de gemeente Oosterhout ontbreekt op dit moment een gezamenlijke actuele visie op de toekomst van het onderwijs. Naar aanleiding hiervan is samen met de stad (inwoners en professionals) een visiedocument Oosterhout 2030 opgesteld waarin een duidelijke richting centraal staat.

In de visie is aandacht en actie gevraagd voor diverse thema's, waaronder voor de aansluiting onderwijs-arbeidsmarkt-economie, het voorzieningenaanbod in de stad en kerkdorpen. Goed en aantrekkelijk onderwijs draagt bij aan een gemeente die volop ruimte biedt aan jonge gezinnen en zorgt ook voor werknemers van de toekomst.

Door het houden van focusgroepen rond diverse thema's wil de gemeente vanuit het veld meer input krijgen zodat ook de rol van de gemeente hierop beter kan worden afgestemd. Het doel van de focusgroepen is inzicht te krijgen in de kansen en bedreigingen die ouders en professionals ervaren en verwachten voor het onderwijs in de toekomst.

Op basis van het vastgestelde beleid en uitgangspunten en de input uit vergelijkbare visieontwikkelingstrajecten binnen Nederland heeft de gemeente Oosterhout de volgende thema's opgesteld: onderwijs, een goede basis; onderwijs en de maatschappij; onderwijs en jeugdhulp; onderwijs en arbeidsmarkt, een leven lang ontwikkelen en onderwijs en huisvesting, gebouwen voor de toekomst.

Om input van zowel ouders als professionals te verzamelen rondom deze thema's zijn zes focusgroepen gehouden die elk één van bovenstaande thema's beslaat. Per thema zijn stellingen geformuleerd waaraan de gesprekken zijn opgehangen. De deelnemers hebben vooraf de stellingen gekregen om zich goed te kunnen voorbereiden op de sessie. In eerste instantie krijgen de deelnemers de vraag in hoeverre ze het eens zijn met de stelling (van helemaal niet eens tot helemaal eens). Nadat alle deelnemers een oordeel hebben gegeven, krijgen enkele deelnemers de vraag om toe te lichten waarom zij er zo over denken. Vervolgens is verder op het thema ingegaan met de deelnemers.

<u>Onderwijs en jeugdhulp, normaliseren</u>
Een passende onderwijsplek en goede zorg is nodig om elk kind te ondersteunen in zijn of haar ontwikkeling. Vanuit het passend onderwijs ontvangen kinderen op school de basisondersteuning die past en extra ondersteuning als die nodig is. Door eerder te signaleren en aan te sluiten bij wat een kind nodig heeft, worden grotere problemen voorkomen. Onder regie van de gemeente wordt de afstemming met de hulpverlening gezocht om zo efficiënt als mogelijk ondersteuning te leveren. Deze bijeenkomst richt zich specifiek op het normaliseren en heeft veel aandacht voor de preventie.

Bij de focusgroep onderwijs en jeugdhulp, normaliseren waren zes respondenten aanwezig, waarvan twee ouders, een jongerenwerker, een professional van een MBO school, een pedagogisch coach/ beleidsmedewerker van PCP, en de GGZ jeugdarts. De resultaten van deze focusgroep worden in de huidige rapportage toegelicht.

Samenvatting

- Er moet ruimte en acceptatie zijn voor de manier waarop kinderen door een fase heen gaan. Voorkom dat te snel hulp wordt ingeschakeld en een kind een sticker krijgt, maar voorkom ook dat er te laat of helemaal niet wordt ingegrepen. Het al dan niet inzetten van jeugdhulp is per situatie en kind verschillend.

- Ouders blijven in basis primair verantwoordelijk voor hun kinderen dus ook wanneer zich problemen voordoen. Het is echter niet altijd haalbaar om alle verantwoordelijkheid bij de ouders neer te leggen. Professionals hebben de rol om ouders hierin te ondersteunen. In samenspraak met alle betrokken partijen moet tot een oplossing worden gekomen. Het uitgangspunt is een oplossing waar iedereen het mee eens is en waarin iedereen een rol heeft.

- Alvorens/wanneer jeugdhulp wordt ingezet, is het ook belangrijk om te kijken welke hulp geboden kan worden vanuit de sociale basis. Deze hulp kan er namelijk voor zorgen dat jongeren zich 'normaal' blijven voelen en minder in de weerstand gaan tegen de hulp die ze krijgen.

- Daarnaast kan hulp vanuit het voorliggend veld vaker worden ingezet dan nu het geval is. Veel professionals zijn onvoldoende op de hoogte van de verschillende mogelijkheden vanuit het voorliggend veld, zoals jongerenwerk.

- Leerkrachten zien veel, hebben de expertise en kunnen een vergelijking maken met andere kinderen. Leerkrachten hebben niet de verantwoordelijkheid maar wel een belangrijke signalerende rol. Bij het inzetten van jeugdhulp blijven ouders primair verantwoordelijk en zijn degene die beslissen over het al dan niet inzetten van jeugdhulp. Als professional kun je enkel advies geven.

- Wanneer jeugdhulp wordt ingezet, is het belangrijk om ouders in dit proces te betrekken. Het betrekken van ouders zorgt namelijk voor een grotere kans van slagen. Daarnaast is het belangrijk dat ouders ook het gevoel hebben dat ze zelf invloed hebben door het leveren van een eigen bijdrage.

- Als school moet je een goede afweging maken wat de meerwaarde is van het op school aanbieden van jeugdhulpvoorzieningen. Wanner het gaat om het inzetten van maatschappelijke hulpverlening dan heeft dit duidelijk een meerwaarde en werkt de aanwezigheid op school drempelverlagend. Wat betreft het inschakelen van hulpverlening die wordt aangeboden door een particulier/commercieel bedrijf moet je als school kritisch zijn omdat de kans bestaat dat dan meer kinderen dan nodig hier terecht komen.

- Veelvuldig schoolverzuim kan meerdere oorzaken hebben. Het is belangrijk om het als signaal te zien en om vervolgens goed te kijken wat er speelt en daarop te acteren.

Normaliseren

Stelling: normaliseren is een kind ook gewoon een kind laten zijn die door fasen heen gaat.

Vijf van de zes deelnemers zijn het eens met deze stelling, één van hen is het er zelfs helemaal mee eens. De andere deelnemer is neutraal en vindt dat er zowel voor- als tegenargumenten zijn bij deze stelling.

<u>Waarom is men het er (helemaal) mee eens</u>

Je ziet in de praktijk vaak dat er te snel aan de bel wordt getrokken, terwijl als je misschien even wacht het vanzelf voorbij gaat en het gewoon bij de leeftijd hoort.

Het is ook vaak een momentopname waarop al wordt besloten hulp in te zetten.

Preventief inzetten is belangrijk, maar het gebeurt soms wel erg vroeg.

Je kunt niet voor ieder kind vasthouden aan de fases die in het boekje staan. Er moet ruimte en acceptatie zijn voor de manier waarop kinderen door een fase heen gaan. Kennis en acceptatie van het anders zijn hoort bij normaliseren.

<u>Waarom is men het er (helemaal) mee oneens</u>

Ouders die de paden weten te bewandelen kunnen snel hulp inschakelen, tegelijkertijd zijn er ook ouders die niet weten hoe ze de juiste hulp kunnen regelen. Voor deze groep is het (eerder) kunnen inzetten van hulp juist nodig omdat die ouders vaak al laat zijn.

Daarnaast zijn er ouders die juist geen hulp willen, waarbij het wel echt nodig is.

Bij het inzetten van hulp is het belangrijk niet steeds de gebaande paden te bewandelen. Het is wel van belang om alert te zijn op het op tijd inschakelen van hulp om te voorkomen dat een klein probleem een groot probleem wordt. Vaak weet je helaas pas achteraf of het de juiste beslissing was.

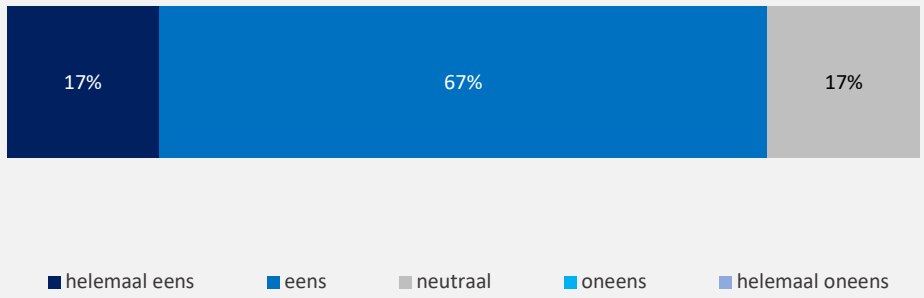

Mate waarin deelnemers het eens zijn met de stellingen: Normaliseren is een kind ook gewoon een kind laten zijn die door fasen heen gaat.

Er moet voldoende worden gekeken of bepaalde dingen niet horen bij een bepaalde leeftijd of fase waarin een kind zich bevindt. Voorkom dat door het inschakelen van hulp ook snel een sticker op een kind wordt geplakt. Aan de andere kant moet worden voorkomen dat er te laat of helemaal niet wordt ingegrepen terwijl dit wel nodig is.

Verantwoordelijkheid voor problemen met kinderen

Stelling: De verantwoordelijkheid voor problemen met kinderen moet in eerste instantie neergelegd worden waar het hoort: bij de ouders.

Vijf van de zes deelnemers zijn het (helemaal) eens met stelling en vinden dat de verantwoordelijkheid in eerste instantie inderdaad bij de ouders ligt. Eén deelnemer is het deels oneens met bovenstaande stelling.

<u>Waarom is men het er (helemaal) mee eens</u>

In de basis is iedereen van mening dat de verantwoordelijkheid in eerste instantie ligt bij de ouders.

Als er problemen zijn maak je samen met ouders een plan om de problemen aan te pakken. Je kunt het als professional niet alleen, maar ook ouders kunnen het niet (altijd) alleen.

Als professional ben je er ook om ouders te helpen met vragen en dingen waar zij tegenaan lopen.

<u>Waarom is men het er (helemaal) mee oneens</u>

Sommige ouders weten niet waar ze moeten zijn voor hulp, als je alle verantwoordelijkheid bij ouders neerlegt gaat het in deze gevallen mis. Het is gewoon niet altijd haalbaar om de verantwoordelijkheid volledig bij ouders neer te leggen.

Je moet ouders bij de hand nemen, als je dat niet doet gebeurt er waarschijnlijk niks terwijl dit wel hard nodig is.

Ouders kunnen een sterke aversie hebben tegen jeugdhulp en jeugdzorg waardoor pas laat aan de bel wordt getrokken.

Ouders zijn vaak onvoldoende op de hoogte hoe de zaken in het sociaal domein zijn geregeld. Hoog opgeleide assertieve ouders komen er meestal wel, maar er zijn zeker ouders die hierbij ondersteuning nodig hebben.

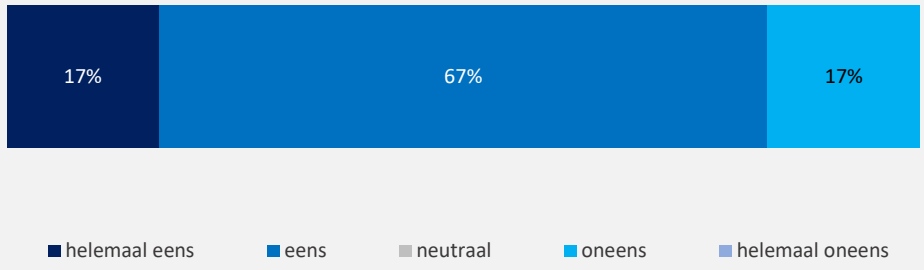

Mate waarin deelnemers het eens zijn met de stellingen: De verantwoordelijkheid voor problemen met kinderen moet in eerste instantie neergelegd worden waar het hoort: bij de ouders.

Ouders zijn de eerst verantwoordelijken als het gaat om hun kinderen. Het is echter niet altijd haalbaar om alle verantwoordelijkheid bij de ouders neer te leggen omdat niet alle ouders daartoe in staat zijn. Het is de taak van de professional om een juiste inschatting te maken of ouders hierin ondersteuning nodig hebben of dat ze het zelf kunnen. Zo niet dan moet je ouders als professional ook helpen hiermee.

Eerst hulp bieden vanuit sociale basis

Stelling: Jeugdhulpprofessionals worden pas ingezet op het moment dat vanuit de sociale basis geen aantoonbare hulp geboden kan worden.

De meningen over het inzetten van jeugdhulpprofessionals lopen uiteen. Zo is twee derde het eens met deze stelling maar laat één derde zich neutraal hierover uit en brengt zowel voor- als tegenargumenten naar voren als het gaat om het inzetten van jeugdhulpprofessionals als vanuit de sociale basis geen hulp kan worden geboden.

<u>Waarom is men het er (helemaal) mee eens</u>

Hulp uit het sociale netwerk zorgt ervoor dat jongeren zich 'normaal' blijven voelen. (Te snel) Inschakelen van professionals kan averechts werken waardoor jongeren in de weerstand tegen hulpverlening gaan.

De sociale basis is veel stabieler: familie vrienden en school blijven, terwijl jeugdhulpprofessionals vaak wisselen waardoor de jongere zijn/haar verhaal elke keer opnieuw moet vertellen. Ook de jongerenwerkers vallen onder de sociale basis.

De tijd tussen de doorverwijzing naar jeugdhulpprofessional en de daadwerkelijke start van de hulpverlening kan vanwege wachttijden behoorlijk lang zijn. In deze fase kan hulp worden geboden vanuit de sociale basis zodat zoveel mogelijk wordt voorkomen dat problemen erger worden. Jongerenwerkers kunnen hierin een belangrijke rol vervullen als het gaat om overbruggingszorg, want ook zij hebben hiervoor de benodigde kennis.

<u>Waarom is men het er (helemaal) mee oneens</u>

Om escalatie te voorkomen is het ook belangrijk niet te huiverig te zijn om professionals in te zetten. De beslissing over het al dan niet inzetten van professionele hulp moet in samenspraak met meerdere partijen worden genomen zodat een goed onderbouwde keuze wordt gemaakt.

Wanneer de jeugdhulpprofessional is ingezet, is het nog steeds goed om de verbinding met de sociale basis te behouden zodat het contact er ook nog is als de jeugdhulpverlening weer stopt. Hier valt zeker nog winst te behalen.

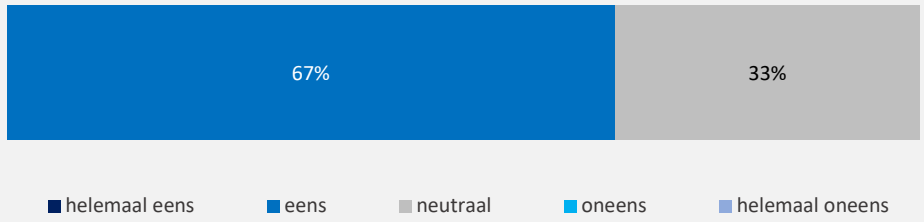

Mate waarin deelnemers het eens zijn met de stellingen: Jeugdhulpprofessionals worden pas ingezet op het moment dat vanuit de sociale basis geen aantoonbare hulp geboden kan worden.

Hulp vanuit de sociale basis kan een belangrijke bijdrage leveren. Het kan ervoor zorgen dat jongeren zich 'normaal' blijven voelen waardoor ze minder in de weerstand gaan tegen de hulp die ze krijgen. Ze hebben vaak in eerste instantie vaak meer vertrouwen in de sociale basis dan in een jeugdhulpprofessional.

Wanneer wel professionele hulp nodig is, is het goed om te kijken wat er vanuit de sociale basis nog aanvullend kan worden geboden. Juist de samenwerking tussen de jeugdhulpprofessional en het voorliggende veld heeft een meerwaarde. Wanneer de professionele hulp dan afloopt kan de sociale basis nog een belangrijke achtervang vormen.

Veel mogelijkheden blijven onbenut bij inschakelen jeugdhulp

Stelling: Er zijn nog veel meer mogelijkheden die vaak onbenut blijven wanneer jeugdhulp wordt ingeschakeld.

Het overgrote deel van de deelnemers is het (helemaal) eens met deze stelling en vindt dat er meer mogelijkheden zijn die ingezet (hadden) kunnen worden naast of voorafgaand aan het inschakelen van jeugdhulp. Eén deelnemer laat zich neutraal uit over bovenstaande stelling.

<u>Waarom is men het er (helemaal) mee eens</u>

Het gaat er vaak om dat je goed moet kijken naar wat er achter een hulpvraag zit zodat je de juiste hulp kunt bieden.

Men is ervan overtuigd dat er veel meer mogelijkheden zijn die kunnen worden ingezet, waarvan men onvoldoende op de hoogte is.

Jongerenwerk is hier een voorbeeld van. Jongerenwerk wordt vaak gekoppeld aan straatwerk, maar zij kunnen op veel meer vlakken hulp bieden. Zo zijn ze momenteel op school actief om meer bekendheid hieraan te geven. Juist omdat jongerenwerk in een vroeg stadium kan worden ingeschakeld, jongerenwerkers gemakkelijker in vertrouwen worden genomen, liggen hier de nodige kansen die vaak onbenut blijven.

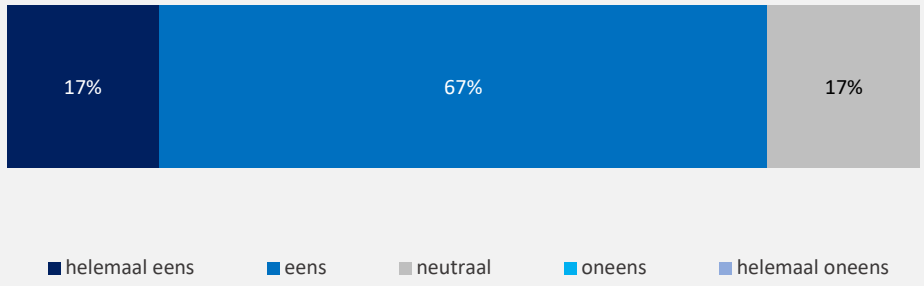

Mate waarin deelnemers het eens zijn met de stellingen: Er zijn nog veel meer mogelijkheden die vaak onbenut blijven wanneer jeugdhulp wordt ingeschakeld.

Veel professionals zijn onvoldoende op de hoogte van de verschillende mogelijkheden vanuit het voorliggend veld. Dit komt onder andere omdat hierin de afgelopen jaren de nodige ontwikkelingen hebben plaatsgevonden. In het voorliggend veld zit de nodige professionaliteit die nu nog vaak onopgemerkt en daarmee onbenut blijft. Het is ook een taak van het voorliggend veld om hier meer bekendheid aan te geven door bijvoorbeeld scholen te bezoeken, waarmee ze inmiddels zijn gestart.

Inspraak van ouders bij inzet jeugdhulp

Stelling: Ouders hebben te weinig te zeggen over het al dan niet inzetten van jeugdhulp voor hun kind.

De meningen rondom deze stelling zijn verdeeld. Drie van de zes deelnemers laten zich neutraal hierover uit, twee deelnemers zijn het oneens met de stelling en één deelnemer is het ermee eens.

Waarom is men het er (helemaal) mee eens

Het blijft altijd nog de verantwoordelijkheid van de ouders, zij moeten uiteindelijk kiezen wat zij denken dat het beste is voor het kind. Hulpverleners kunnen hierbij helpen vanuit hun expertise, maar de uiteindelijke keuze ligt bij de ouders.

Het beste is om samen met de ouders de beslissing te nemen wat het beste is voor het kind.

Waarom is men het er (helemaal) mee oneens

Soms hebben ouders juist te veel te zeggen over het al dan niet inzetten van jeugdhulp voor hun kind. Professionals kunnen van mening zijn dat hulp voor het kind echt nodig is, maar ouders kunnen de hulp weigeren omdat ze van mening zijn dat het vanzelf wel goed komt.

Professionals proberen ouders er zoveel mogelijk bij te betrekken, maar soms is het in het belang van de ontwikkeling van het kind nodig dat ouders minder te zeggen hebben.

Het is belangrijk om te kijken waarom ouders jeugdhulp schuwen. Wanneer je als professional echt denkt dat het nodig is, kun je bemoeizorg inzetten en kun je om de ouders heen. Dit is soms nodig, maar de voorkeur heeft dit zeker niet.

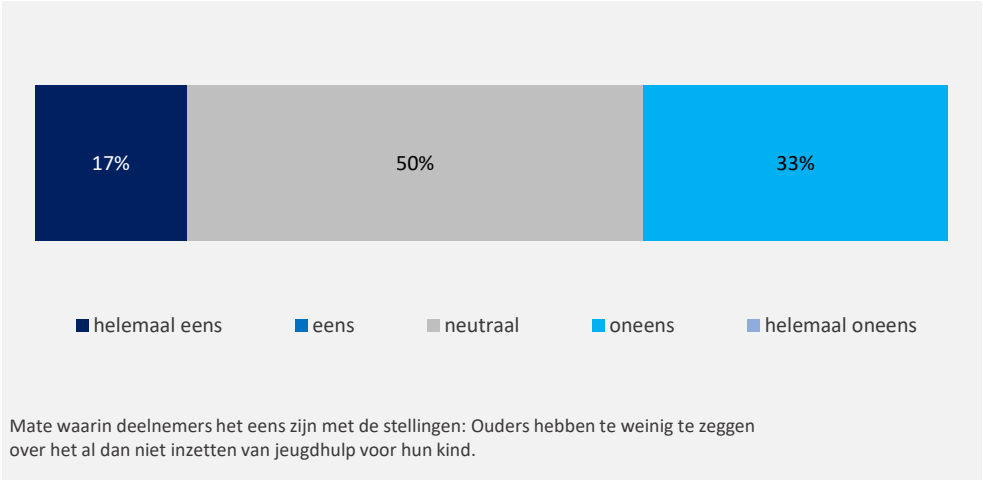

Mate waarin deelnemers het eens zijn met de stellingen: Ouders hebben te weinig te zeggen over het al dan niet inzetten van jeugdhulp voor hun kind.

Ouders blijven in basis altijd eindverantwoordelijk en zijn daarom degene die beslissen over het al dan niet inzetten van jeugdhulp voor hun kind. Als professional kun je enkel advies geven. Als professional moet je inzetten op een bijdrage van de ouders en kijk je in eerste instantie samen met de ouders wat het beste is voor het kind.
Soms vinden professionals echter dat ouders te veel te zeggen hebben, bijvoorbeeld wanneer jeugdhulp wordt geschuwd in gevallen waar dit volgens de professionals wel echt nodig is.

Ouders meer betrekken bij jeugdhulp

Stelling: Wanneer jeugdhulp nodig is, moeten ouders meer betrokken worden tijdens het proces van jeugdhulp.

Het overgrote deel van de deelnemers is het (helemaal) eens met bovenstaande stelling en is van mening dat ouders meer betrokken moeten worden tijdens het proces van jeugdhulp. Eén van de respondenten is het hier helemaal mee oneens.

Waarom is men het er (helemaal) mee eens

Als ouders actief in het proces worden meegenomen heb je meer kans van slagen. Het is belangrijk dat ouders het gevoel hebben dat ze zelf ook invloed kunnen uitoefenen door een bijdrage te leveren.

Ouders worden vaak niet meer geïnformeerd of betrokken in de periode tussen de verwijzing en de daadwerkelijke start van de hulpverlening. Daar moet meer aandacht naar uitgaan.

Je moet als verwijzer ouders echt meenemen in een proces, wat kunnen zij als ouder doen, wat gaat er gebeuren, wat houdt de jeugdhulp in. Je moet dit aan ouders uitleggen zodat ze het begrijpen en ook hun rol hierin kunnen spelen.

Waarom is men het er (helemaal) mee oneens

Ouders worden juist al heel erg betrokken bij de verschillende processen. Dit kan volgens de deelnemer niet meer dan nu het geval is.

De mate waarin ouders worden meegenomen in het proces is afhankelijk van de verwijzer. In het geval van een verwijzing door de huisarts, is er tussentijds vaak geen contact, in het geval van een verwijzing door GGD houdt de jeugdarts de ouders op de hoogte en betrokken bij het proces.

Als het gaat om het betrekken van ouders bij het proces, is het van belang rekening te houden met wat het kind of de jongere wil dat bij de ouders terecht komt. Als hulpverlener bespreek je dit met het kind of de jongere.

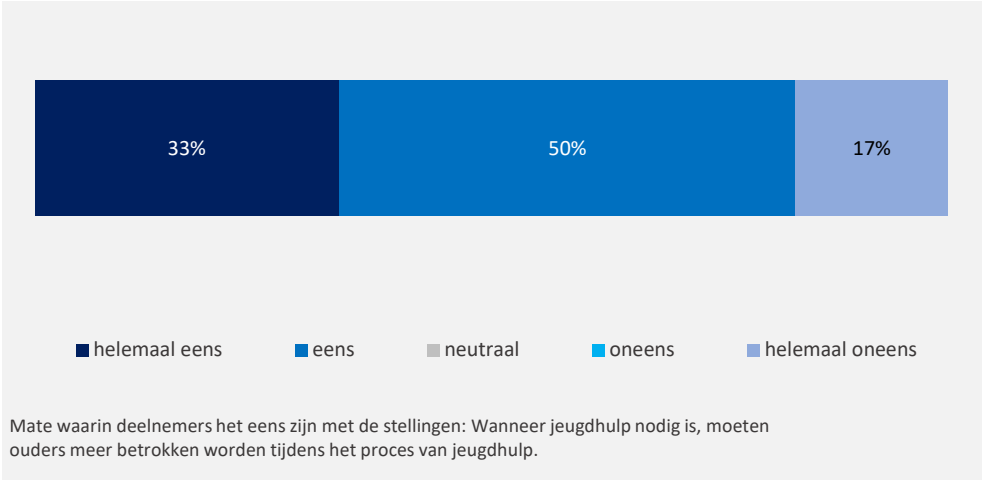

Mate waarin deelnemers het eens zijn met de stellingen: Wanneer jeugdhulp nodig is, moeten ouders meer betrokken worden tijdens het proces van jeugdhulp.

Wanneer er jeugdhulp wordt ingezet is het betrekken van ouders in het proces juist heel belangrijk. Ze moeten weten wat er gaat gebeuren en wat hun rol hierin is. Het is belangrijk dat de professional de ouder meeneemt gedurende het hele proces, dus ook in tijden dat men nog moet wachten op de inzet van de jeugdhulp. Op dit moment is het vaak afhankelijk van de doorverwijzer in welke mate dit gebeurt.
Tegelijkertijd moet de hulpverlener samen met het kind / de jongere bekijken wat wordt teruggekoppeld naar de ouders. Ook hier heb je als hulpverlener een verantwoordelijkheid te nemen: wat vind je dat ouders moeten weten maar ook wat hoeft niet te worden verteld.

Organiseren van jeugdhulpvoorzieningen op school

Stelling: Het organiseren van jeugdhulpvoorzieningen op school staat normaliseren in de weg.

De meeste deelnemers zijn het (helemaal) oneens met bovenstaande stelling en vinden dat de aanwezigheid van jeugdhulpvoorzieningen op school normaliseren niet in de weg staat. Eén deelnemer is het wel eens met de stelling en vindt dat dit wel zo is.

<u>Waarom is men het er (helemaal) mee eens</u>

Wanneer allerlei jeugdhulpvoorzieningen op school worden aangeboden is de kans groot dat hiervan te snel gebruik wordt gemaakt zonder dat het echt nodig is. Dit geldt nog in sterkere mate wanneer het gaat om gecontracteerde/specialistische jeugdhulp. De kans is groot dat zij zoveel mogelijk kinderen willen 'binnenhalen'. Als school moet je heel alert zijn op welke voorzieningen je in huis aanbiedt omdat de kans groot is dat dan veel meer kinderen 'een probleem' hebben waarmee je aan de slag moet.

<u>Waarom is men het er (helemaal) mee oneens</u>

De aanwezigheid van jeugdhulpvoorzieningen op school vanuit het voorliggend veld werkt juist drempelverlagend omdat kinderen eenvoudig even binnen kunnen lopen. Het stukje acceptatie en omgaan met uitdagingen wordt op deze manier juist genormaliseerd omdat je geen heel traject in moet.

Het is ook fijn dat een kind op school kan blijven voor de jeugdhulp vanuit het voorliggend veld en niet onder of na schooltijd ergens anders heen hoeft.

Het nauwe contact en de korte lijnen zijn fijn. Je kunt snel schakelen met professionals wanneer het nodig is waardoor dingen vaak snel kunnen worden opgelost.

Daarnaast is het fijn om als professional vanuit het voorliggend veld gemakkelijk het contact te leggen met leerkrachten als er vragen zijn.

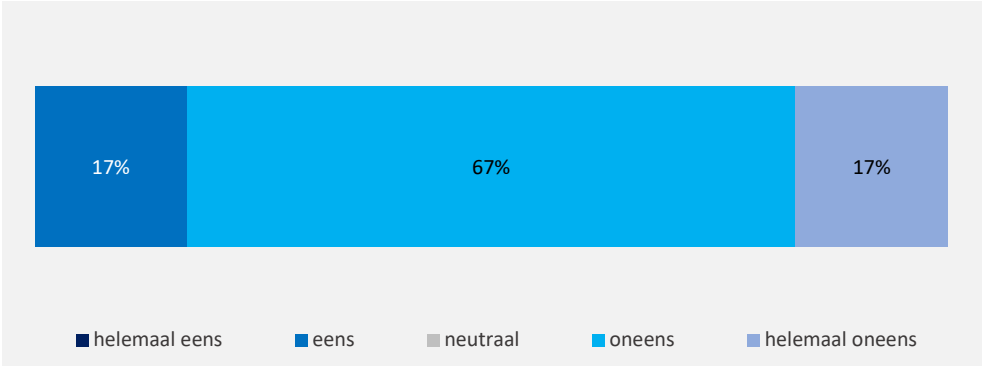

Mate waarin deelnemers het eens zijn met de stellingen: Het organiseren van jeugdhulpvoorzieningen op school staat normaliseren in de weg.

Als school moet je een goede afweging maken wat de meerwaarde is van het op school aanbieden van jeugdhulpvoorzieningen. Wanner het gaat om het inzetten van jeugdhulp vanuit het voorliggend veld zoals maatschappelijke hulpverlening dan heeft dit duidelijk een meerwaarde en werkt de aanwezigheid op school drempelverlagend. Het is belangrijk om kritisch te zijn welke voorzieningen passen binnen school, met name als het gaat om gecontracteerde/specialistische jeugdhulp omdat andere belangen dan die van het kind de overhand kunnen krijgen.
Bij de afweging welke jeugdhulpvoorzieningen passen op school kan daarnaast worden gekeken naar de mogelijke behoefte die er leeft in de wijk. De samenstelling van de bewoners in de wijk kan hiervoor een graadmeter zijn.

Verantwoordelijkheid leerkracht

Stelling: Het inzetten van jeugdhulp is de verantwoordelijkheid van de leerkracht.

Twee derde van de deelnemers is het (helemaal) oneens met bovenstaande stelling, de overige deelnemers laten zich neutraal hierover uit.

<u>Waarom is men het er (helemaal) mee eens</u>

Een leerkracht ziet op school vaak veel meer dan ouders thuis zien, met name op de basisschool.

Als leerkracht kun je niet zeggen dat je helemaal niet verantwoordelijk bent maar de leerkracht heeft niet de volledige verantwoordelijkheid.

<u>Waarom is men het er (helemaal) mee oneens</u>

Het is goed dat de leerkracht signaleert, maar daar houdt de taak van de leerkracht op. Een leerkracht is er voor het bieden van onderwijs.

De verantwoordelijkheid ligt bij de ouders. Zij zijn degenen die bepalen of jeugdhulp al dan niet mag worden ingezet.

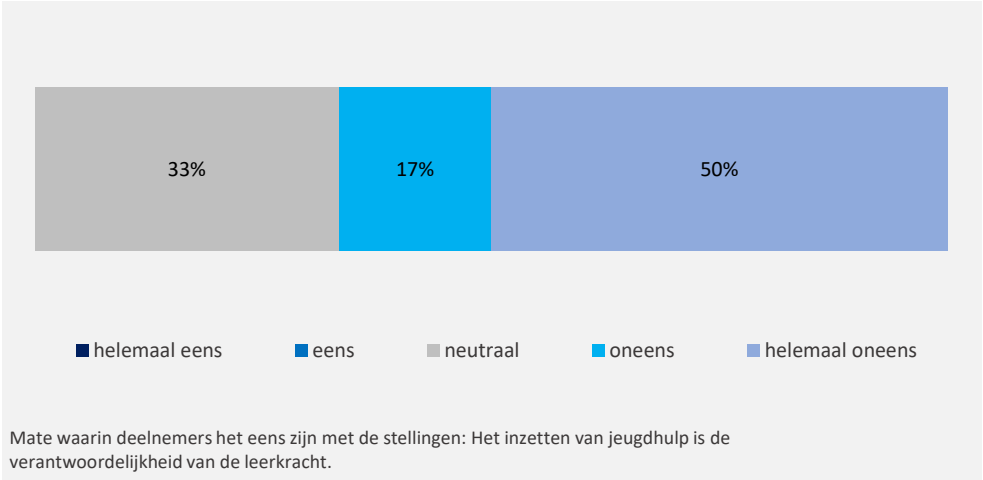

Mate waarin deelnemers het eens zijn met de stellingen: Het inzetten van jeugdhulp is de verantwoordelijkheid van de leerkracht.

Leerkrachten zien veel, hebben de expertise en kunnen een vergelijking maken met andere kinderen. Leerkrachten hebben echter niet de verantwoordelijkheid maar wel een belangrijke signalerende rol. Hierop kan vervolgens actie worden ondernomen, maar of er daadwerkelijk jeugdhulp wordt ingezet, is de verantwoordelijkheid van de ouders. Zij beslissen hierover.

Veelvuldig schoolverzuim

Stelling: Veelvuldig schoolverzuim moet gezien worden als signaal voor mogelijke problemen van de leerling en zijn of haar sociale omgeving.

Alle deelnemers zijn het hier (helemaal) mee eens en zijn van mening dat wanneer een kind niet naar school komt dit zeker als signaal gezien moet worden voor mogelijke problemen.

Waarom is men het er (helemaal) mee eens

Als een kind vaak niet naar school komt, is dit zeker een signaal dat er iets mis is. Zeker bij kleine kinderen is het vaak een teken dat er iets in het sociale netwerk niet goed zit. Dit is ook het geval als kinderen vaak te laat komen.

Bij kinderen die vaak thuisblijven loop je het risico dat kinderen op een gegeven moment helemaal niet meer naar school komen. Dit moet worden voorkomen.

Het is dus zaak om erachter te komen wat er speelt en wat nodig is om het kind weer naar school te krijgen. De oorzaken kunnen heel divers zijn en ook alleen te maken hebben met het kind. Het kan bijvoorbeeld zo zijn dat een autistisch of hoogbegaafd kind op sociaal niveau niet mee kan en om deze reden niet naar school wil gaan.

School heeft hierin de taak om eerst in gesprek te gaan met de betrokkenen voordat de leerplichtambtenaar wordt ingeschakeld.

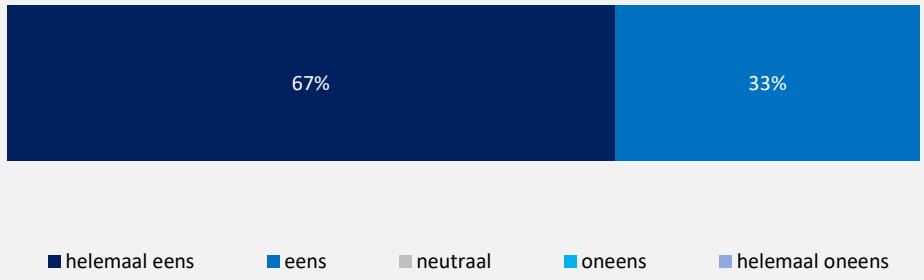

Mate waarin deelnemers het eens zijn met de stellingen: Veelvuldig schoolverzuim moet gezien worden als signaal voor mogelijke problemen van de leerling en zijn of haar sociale omgeving.

Veelvuldig schoolverzuim kan meerdere oorzaken hebben. Het is belangrijk om het als signaal te zien en om vervolgens goed te kijken wat er speelt en daarop te acteren. Alvorens het veelvuldig schoolverzuim terecht komt bij de leerplichtambtenaar is het belangrijk om eerst zelf als leerkracht te achterhalen wat de oorzaak is en hierover met de betrokkenen in gesprek te gaan en te kijken welke mogelijke oplossingen er zijn.

Colofon

Dimensus en Companen: Bundeling van kennis, kunde en kracht

Dimensus helpt opdrachtgevers bij het vinden van passende antwoorden op hun beleidsvraagstukken op het brede maatschappelijke werkterrein. Dit doen wij vanuit een bevlogenheid en passie voor sociaal-wetenschappelijk onderzoek. U bent daarbij partner in het proces; een goed resultaat komt namelijk niet tot stand zonder goede input. De onderzoeken van Dimensus richten zich op thema's als leefbaarheid en veiligheid, wonen, zorg en welzijn, cultuur, sport en recreatie en klanttevredenheid.

Companen helpt gemeenten, regio's, woningcorporaties en zorginstellingen, onder andere door onderzoek naar vraag en aanbod op de woningmarkt; op het niveau van de regionale woningmarkt, op locatieniveau, op het niveau van uw vastgoedportefeuille. In de onderzoeken is er aandacht voor de kwaliteit van de leefomgeving en voor zorg en diensten aan huis. Het onderzoek van Companen biedt een praktische opmaat voor advies, beleidsplannen en samenwerking.

Dimensus en Companen bundelen de krachten om u nog beter van dienst te kunnen zijn met innovatief onderzoek, passend bij uw vraag. Wij koppelen deskundigheid en logistieke ervaring, kwaliteit, flexibiliteit en een plezierige samenwerking aan een betaalbare prijs. In gezamenlijkheid ontwikkelen we producten. Voorbeeld hiervan is de GemeenteBeleidsMonitor (GBM) die inzicht geeft in waar uw gemeente staat op het gebied van leefbaarheid, veiligheid en sociale kracht. En ook het WoonWaardeModel, waarmee gericht informatie wordt verkregen voor gebiedsmarketing rond nieuwe woonbestemmingen, samen met potentiële bewoners.

Zo gaan Dimensus en Companen samen op zoek naar antwoorden op uw vragen!

Dimensus
beleidsonderzoek

COMPANEN
ADVIES VOOR WONINGMARKT EN LEEFOMGEVING